

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2185	Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Ἰω. 2,12-22) Παρασκευὴ 3 Μαΐου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Νὰ φοβηθοῦμε τὸ φραγγέλλιο!...

«Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου» (Ἰω. 2,16)

Ἐορτάζουμε καὶ πανηγυρίζουμε, ἀγαπητοί μου, σήμερα τὴν Ζωοδόχο Πηγὴ τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς εἶνε ἡ γλυκεία μας μάνα, ἡ βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, ἡ προστάτις τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν μετανοούντων ἀμαρτωλῶν. Ἐορτάζουμε· ἀλλὰ **πῶς πρέπει νὰ ἐορτάζουμε;** Νὰ ἓνα ζήτημα σπουδαῖο. Γιατὶ σὲ χίλια πανηγύρια καὶ ἐορτὲς κι ἂν πηγαίνης, ἐὰν δὲν πηγαίνης ὅπως θέλει ὁ Κύριος, δὲν κερδίζεις τίποτα. Κι ὄχι μόνο δὲν κερδίζεις, ἀλλὰ προσθέτεις στὰ τόσα ἀμαρτήματά σου ἓνα ἀκόμη ἀμάρτημα.

Τώρα τὸ πῶς πρέπει νὰ ἐορτάζουμε μᾶς τὸ ὑποδεικνύει τὸ σημερινὸ **εὐαγγέλιο** (βλ. Ἰω. 2,12-22).

Στὰ Ἱεροσόλυμα γινόταν μεγάλη ἐορτὴ καὶ πανήγυρις γιὰ τὸ πάσχα. Χιλιάδες Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς Παλαιστίνης συνέρρεαν στὴν πρωτεύουσα. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους προσκυνητὰς ποὺ ἀνέβαιναν ἐκεῖ ἐρχόταν καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ τὴν Καπερναοὺμ. Τὸν συνώδευαν ἡ Παναγία μητέρα του, συγγενεῖς τῆς Παναγίας καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ του. Ὄταν ἔφθασαν στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Ἰησοῦς κατευθύνθηκε **στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος**. Ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους ναοὺς τῆς ἀρχαιότητος· γιὰ νὰ κτισθῆ δαπανήθηκαν πολλὰ χρήματα καὶ δούλεψαν χιλιάδες ἐργάτες· ἡ ἀνοικοδόμησί του κράτησε 46 ὀλόκληρα χρόνια.

Πλησιάζει τώρα ὁ Χριστὸς. Ἀλλὰ τί βλέπει καὶ τί ἀκούει; Δὲν φτάνουν στ' αὐτιά του οὔτε προσευχὲς τῶν ἱερέων οὔτε ψαλίματα τῶν ψαλτάδων οὔτε κάτι ἄλλο ἀπὸ τὴ θεία λατρεία· μόνο **συζητήσεις, φωνές, θόρυβος**. Στὸ προαύλιο τοῦ ναοῦ ἔχουν μαζευτῆ πλῆθος ἔμποροι καθένας μὲ τὴν πραμάτεια του· πουλᾶνε ἄλλος περιστέρια, ἄλλος βόδια, ἄλλος πρόβατα, ἄλλος ἄλλα πράγματα γιὰ τίς θυσίες. Οἱ πωληταὶ διαλαλοῦν τὰ εἶδη τους καὶ δημιουργεῖται πανδαιμόνιο. Ὡς καὶ σαράφηδες, ἀργυ-

ραμοῖβοι, ἔχουν ἐγκατασταθῆ στὴν εἴσοδο καὶ ἀνταλλάσσουν νομίσματα. Ἡ αὐλὴ τοῦ ναοῦ εἶνε γεμάτη ἀπὸ ζῶα, ποὺ μουγκρίζουν καὶ βελάζουν. Ὡ τί γίνεται ἐκεῖ στὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ!

Ὁ Κύριος, ὅταν εἶδε καὶ ἄκουσε ὅλα αὐτά, λυπήθηκε πολὺ. Πῆγε νὰ βρῆ ἐκκλησία, καὶ ἀντι γιὰ ἐκκλησία βρῆκε ἐμποροπανήγυρι, λαχανοπάζαρο. Δὲν ἦταν λατρεία αὐτό· ἦταν **μία βεβήλωσι, ἓνας ἐμπαιγμὸς** τῆς θρησκείας. Ὁ Χριστὸς λυπᾶται. Καὶ ὄχι μόνο λυπᾶται, ἀλλὰ καὶ ἀγανακτεῖ καὶ θυμῶνει. Φτειάχνει ἀπὸ σχοινιά ἓνα πρόχειρο «φραγγέλλιον» (Ἰω. 2,15), μαστίγιο, τὸ ἀνεμίζει ἀπειλητικὰ, φοβίζει καὶ διώχνει μ' αὐτὸ ζῶα, ἐμπόρους, ἀργυραμοιβοὺς, καὶ λέει σ' ὅλους μὲ φωνὴ δυνατὴ· «Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου» (ἔ.ἀ. 2,16).

Ἔτσι περιγράφει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο τὴ συμπεριφορὰ τοῦ Κυρίου ἐκεῖ στὸ ναὸ.

Ἀλλὰ μήπως κ' ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, οἱ σημερινοὶ Χριστιανοί, δὲν κάνουμε μερικὲς φορὲς τὰ ἴδια καὶ χειρότερα στοὺς ναοὺς μας, ἰδίως σὲ ἡμέρες πανηγύρεων; Μήπως λοιπὸν **ἀρμόζει καὶ σ' ἐμᾶς τὸ φραγγέλλιο** τοῦ Χριστοῦ;

Παρατηρήστε καὶ τώρα ἓνα πανηγύρι· θὰ δεῖτε ὅτι **μοιάζει ἀρκετὰ ἡ χριστιανικὴ πανήγυρις** μὲ τὴν πανήγυρι τῶν Ἰουδαίων. Ὅπως ἐκεῖνοι ἔρχονταν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Παλαιστίνης νὰ προσκυνήσουν στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, ἔτσι καὶ οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ μαζεύονται σὲ προσκυνήματα τῆς Παναγίας ἢ τῶν ἁγίων ποὺ πανηγυρίζουν. Ἐπαινετὸς ὁ κόπος τους· εὐλογημένα τὰ πόδια ποὺ πηγαίνουν σὲ ἱεροὺς ναοὺς. Ἀλλ' ὅταν φτάνουν ἐκεῖ λησμονοῦν ποῦ βρίσκονται, καὶ τότε ὁ σατανᾶς ἀρχίζει τὴ δουλειά του. Τί ὄχλοβοή, τί κρότοι, τί φῶτα, τί καπνοί, τί ὀσμές!...· ἀλλόκοτα πράγματα. Ὅπως τότε στοὺς Ἰουδαίους ἔτσι καὶ σ' ἐμᾶς φυγαδεύεται ἡ ἡσυχία, δυσχεραίνεται ἡ λατρεία, δύσκολα προσεύχεται κανεὶς.

Και **ένας άγριος** ακόμη αν έρχόταν, θα παραξενευόταν και θα μάς έλεγε: Έσεεις οί χριστιανοί κάνετε χειρότερα από μās. Έμεεις επί τέλους δέν γνωρίσαμε τόν Χριστό και τήν άγία του Έκκλησία· άλλα έσεεις; έσεεις που άκούσατε τόν Ευαγγέλιο, έσεεις που έχετε τήν ωραιότερη θρησκεία τού κόσμου, έσεεις που ζήτε σε μιá χώρα που ό Θεός έκανε τόσα θαύματα;... Σάν να μάς λήη· είστε άγριώτεροι τών άγρίων.

Μά αν έρχόταν σε μιá σημερινή πανήγυρι μας όχι ένας άγριος άλλα **ένας άγιος ή ένας άγγελος**, τί θα μάς έλεγε; Και αν έρχόταν όχι άγιος ή άγγελος, άλλα **ό ίδιος ό Χριστός και ή Παναγία**, τί θα άκουγαν, τί θα έβλεπαν, και πώς θα άντιδροΰσαν! **Τί θα άκουγαν;** Χειρότερα άπ' ό,τι τότε στο ναό τών Ίεροσολύμων· δέν θ' άκουγαν προσευχές δεήσεις ψαλμωδίες, άλλα τί· άλλους να μεταδίδουν τραγούδια τών κέντρων διασκεδάσεως, άλλους να κουβεντιάζουν, άλλους να άστειεύονται και να πειράζονται, άλλους να άισχρολογούν, και κάποιους να βλαστημοΰν! Ναί, και βλαστήμιες άκόμη άκούγονται· έρχονται να προσκυνήσουν, και άντι να προσκυνήσουν βλαστημοΰν.

Τί θα ήθελαν ό Κύριος ή Παναγία και οί άγιοι, **και τί βλέπουν** τώρα; Θα ήθελαν να επικρατή ήσυχία, και βλέπουν ταραχή, σαν να γίνεται όχι πανήγυρις Χριστιανών άλλα συστροφή δαιμόνων· μόνο δαίμονες προκαλοΰν τέτοια ταραχή. Θα ήθελαν να επικρατή ευπρέπεια και σεμνή χαρά, και βλέπουν μικρούς - μεγάλους να πίνουν, να εύωχοΰνται μέχρι διαρρήξεως, να μεθοΰν. Θα ήθελαν να βλέπουν νέους και νέες με σωφροσύνη σαν κρίνα τού παραδείσου, και τούς βλέπουν ή να άσχημονοΰν άναίσχυντα σαν σάτυροι μπροστά σε όλους ή ν' άμαρτάνουν κρυφά σε μέρη άπόμερα· μάρτυρες τών άσελγειών τά δέντρα τών δασών. Θα ήθελαν να βλέπουν τισ μορφές τών Χριστιανών να λάμπουν σαν άγγελοι, και βλέπουν πρόσωπα άγριεμένα, μάτια κόκκινα άπό τόν άλκοόλ, ψυχές μαΰρες άπό τήν κακία· έπεισόδια τόσα όσα σε καμμιá άλλη μέρα τού έτους.

—Μά **γιατί μιλάς τόσο άυστηρά;** θα πήτε· δέν βλέπεις και τήν προθυμία τών προσκυνητών, τόν κόπο και τά έξοδα που κάνουν για να έρθουν, τισ λαμπάδες που άνάβουν μπροστά στις εικόνες, τά άφιερώματά τους;...

Τά βλέπω, ναί. Άλλα ό Χριστός δέν εύχαριστεΐται σ' αυτά· περιμένει κάτι άλλο. Τί θέλει; Κάποιος είναι ίσως φτωχός, δέν μπορεί ούτε να πάη στο προσκύνημα ούτε ν' άφήση άφιερώματα. Όλοι όμως έχουν και μποροΰν να δώσουν αυτό που ζητάει ό Κύριος. Τί ζητάει λοι-

πόν; **Τήν καρδιά μας.** Όλα τ' άλλα να προσφέρουμε (πρόβατα, βόδια, κοπάδια, λαμπάδες κ.λπ.), εάν δέν τού δώσουμε τήν καρδιά μας, δέν τόν εύαρεστοΰμε.

Δύο πρόσωπα διεκδικοΰν τήν καρδιά μας, ό Χριστός και ό διάβολος. Ποιόν θα προτιμήσουμε; Άν τήν δώσουμε στον διάβολο, θα τήν κάνη σπηλιά που εκεί μέσα θα φωλιάζουν θηρία και όχιές. Άν όμως τήν δώσουμε στο Χριστό, τότε ή καρδιά μας θα γίνη μιá έκκλησία μέσα στην οποία άγγελοι θα ψάλλουν «Ωσαννά» και «Άλληλούια» (ΐω. 12,13. Άπ. 19,1,3,4,6). Και όταν ή καρδιά μας παραδοθή στο Χριστό, τότε και ό,τι άλλο υλικό θελήσουμε να τού προσφέρουμε θα είναι δεκτό άπό αυτόν· άπό χέρια και καρδιές άμαρτωλές δέν δέχεται τίποτε.

* * *

Άδελφοί μου! Να φοβηθοΰμε τόν φραγγέλιο τού Χριστού. Άς άκούσουμε τά λόγια που είπε άλλοτε, «“**Ο οίκός μου οίκος προσευχής κληθήσεται**”· **ύμεεις δε αυτόν έποιήσατε “σπηλαιον ληστών”**» (Ματθ. 21,13 = Ήσ. 56,7. Ίερ. 7,11), κι αυτά που είπε σήμερα, «**Μή ποιείτε τόν οίκον τού πατρός μου οίκον έμπορίου**» (ΐω. 2,16). **Άς λατρεύσουμε τόν Χριστό** όπως δίδαξε ό ίδιος, «**έν πνεύματι και άληθεία**» (ΐω. 4,24).

Άν έξακολουθήσουμε να λατρεύουμε όπως οί κοσμικοί πανηγυρισταί, αν δηλαδή δέν άρνηθοΰμε τήν άμαρτία, τότε να ξέρουμε ότι ό Χριστός θα έτοιμάση τόν φραγγέλλιό του. Και όπως τόν φραγγέλλιο είναι πλεγμένο άπό πολλά σχοινιά, έτσι θα μάς στείλη **πολλές συμφορές**. Διότι τί νομίζετε; φραγγέλλιο, πλεγμένο με άγκάθια και καρφιά, είναι οί ξηρασίες ή οί πλημύρες, οί σεισμοί, ή πείνα, ή δυστυχία, οί ασθένειες, ό πόλεμος — πρό παντός ό πόλεμος.

Άς μετανοήσουμε, ως κλάψουμε και ως πενήθησουμε. Άς παύσουμε να άμαρτάνουμε και μάλιστα σε άγιες ήμέρες πανηγύρεων όπως ή σημερινή. Άς πέσουμε στα πόδια τής Παναγίας και ως τής ποΰμε όλοι:

Παναγία Δέσποινα, έλέησον τόν κόσμον. Σύ, πονεμένη μάνα, παρηγόρησε τισ μανάδες που έχασαν παιδιά· δώσε έλπίδα στις άλλες γυναΐκες που έπιθυμοΰν ν' άποκτήσουν παιδιά. Μεσίτευσε για τή σωτηρία όλων. Παρακάλεσε τόν Υιόν σου ίνα μάς δώση μιá μικρή προθεσμία να μετανοήσουμε και να τού ποΰμε: Παΰσον, Κύριε, τά σκάνδαλα τής Έκκλησίας, σβήσε τά πάθη, νίκησε τισ κακίες και τά έλαττώματά μας, ειρήνευσε τόν κόσμο. Ω Παναγία Δέσποινα, πρέσβευε υπέρ ήμών τών άμαρτωλών. Γένοιτο.

(†) **έπίσκοπος Αύγουστίνος**